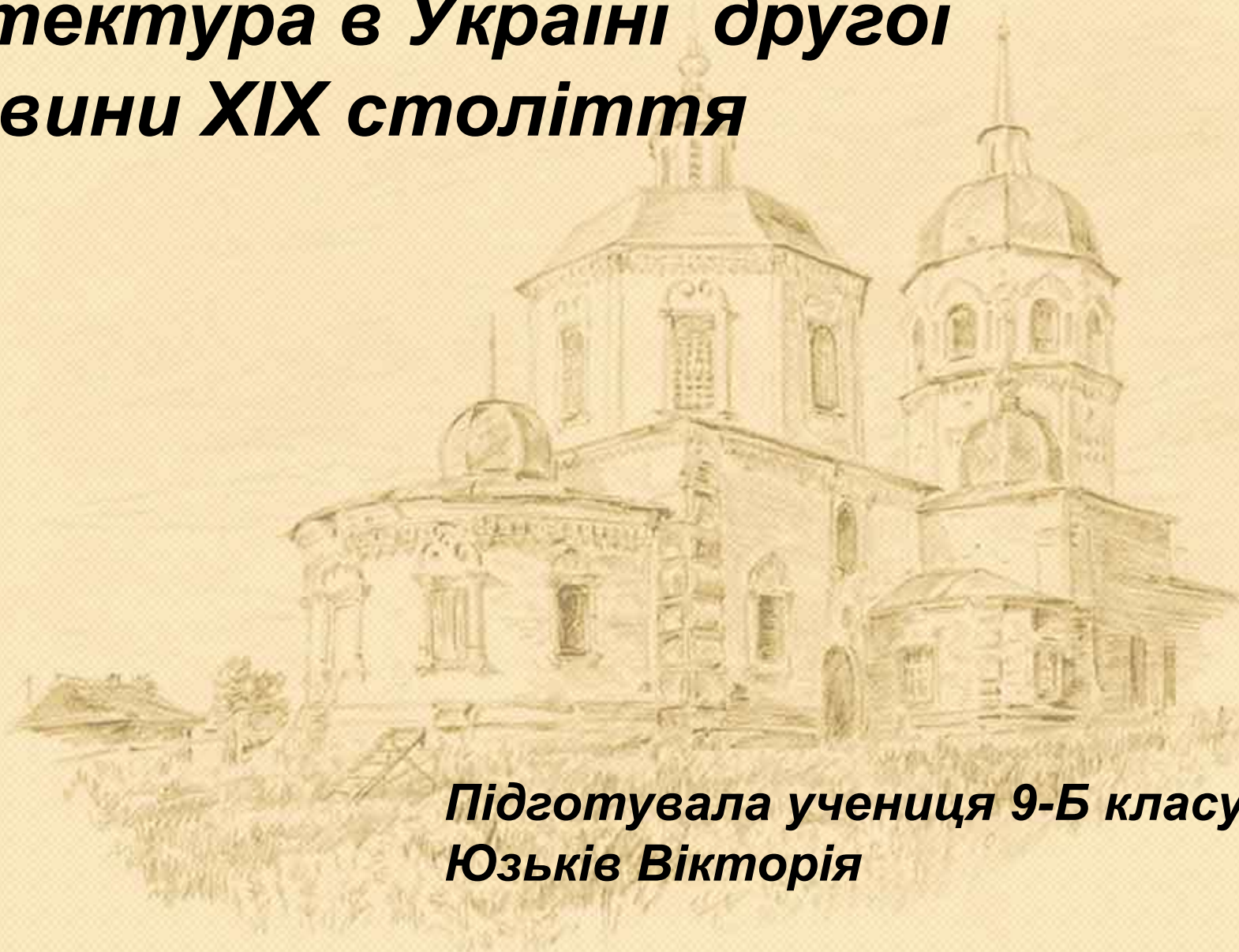
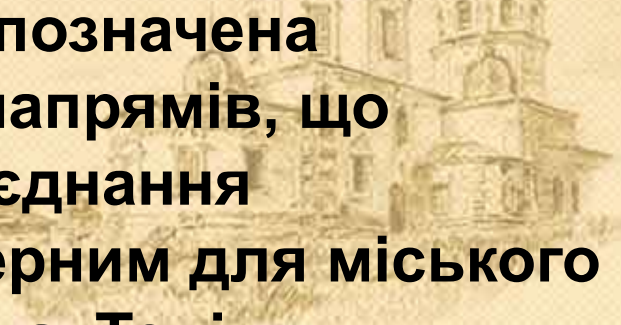

Архітектура в Україні другої половини ХІХ століття

**Підготувала учениця 9-Б класу
Юзьків Вікторія**

Друга половина XIX ст. в архітектурі позначена впливом різних історичних стилів і напрямів, що поєднувалися в одній будівлі. Це поєднання (еклектизм) і було найбільш характерним для міського громадського і житлового будівництва. Тоді у будівництві вже почали масово використовувати нові технології та матеріали (бетон, залізо, залізобетон тощо).

З-поміж напрямів архітектурного мистецтва вирізнялися *віденський неоренесанс* і *стиль французького відродження*. Неоренесанс поширився у західноєвропейських країнах, дістався Чернівців, Львова, Києва, Одеси, Херсона, Харкова та інших українських міст. Найтиповішими є споруди міських театрів (Київ, Львів, Одеса) та громадські будівлі.

Театр опери і балету імені Соломії Крушельницької

Будинок оперного театру в Києві (архітектор В.О.Шредер)

Театр Соловцова в Києві (архітектор В.О.Шредер)

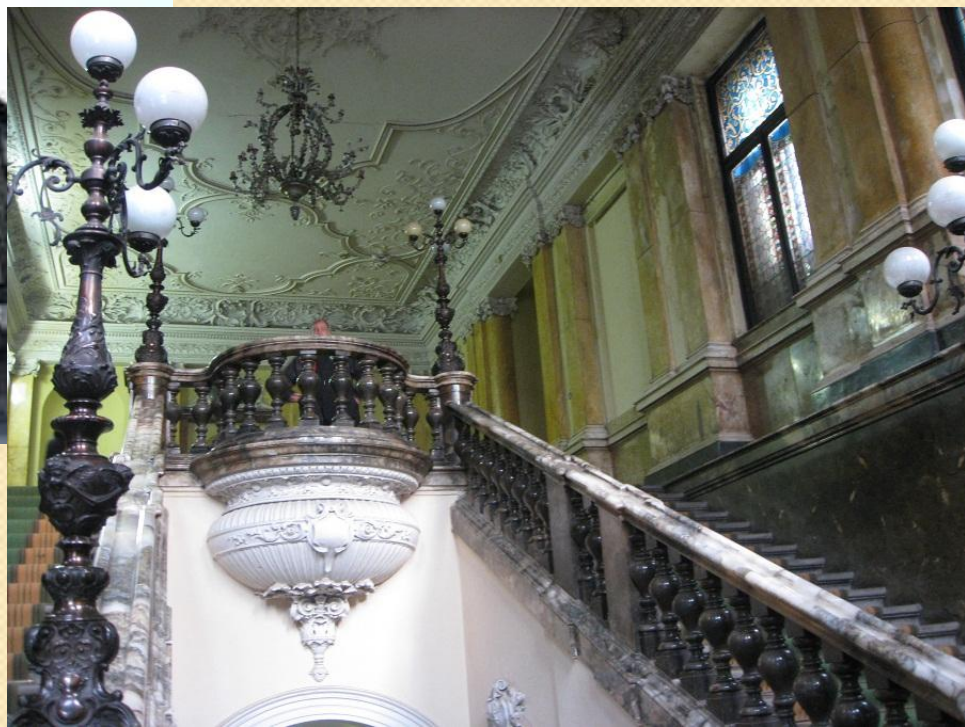

Одеський театр опери та балету

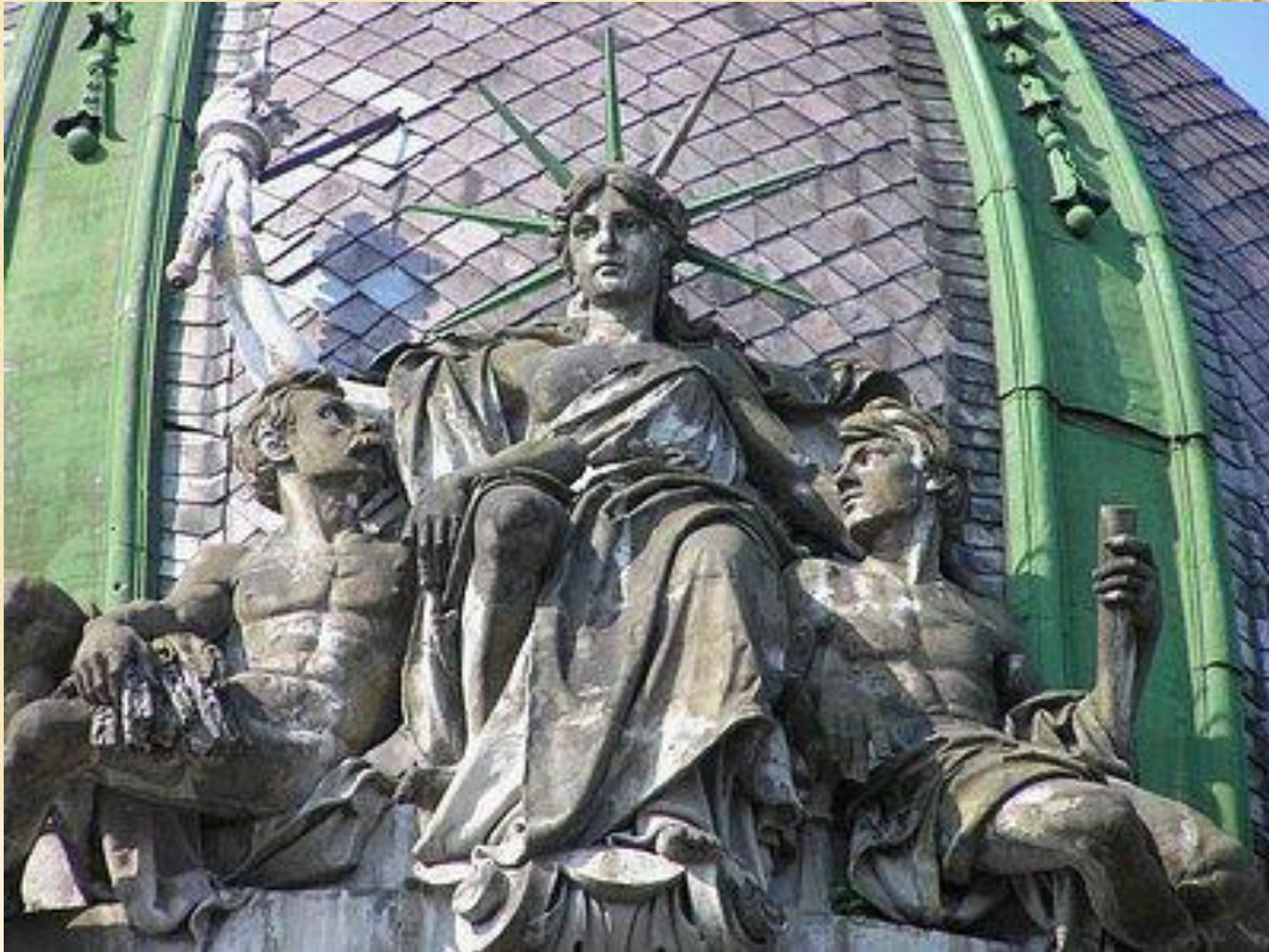
Перший камінь у фундамент нового будинку Мельпомени був закладений 16 вересня 1884. Будівля створена за проектом архітектурного бюро Фердинанда Фельнера і Германа Гельмера, коштувала вона місту один мільйон триста тисяч рублів.

Характерними пам'ятками львівської архітектури кінця ХІХ століття є будинки на проспекті Свободи. Приміщення *Музею етнографії та художнього промислу* побудоване в 1891 році.

На вершині фасаду, біля куполу - відома скульптурна група, що символізує розквіт Галичини.

Сучасного вигляду *львівська ратуша* набула в середині XIX століття. Під час революції 1848 року ратуша запалала, баня зі старим годинником упали. Відбудували її за три роки, але залишили без бані. Звідси львів'яни та гості міста мають змогу помилуватися панорамою старовинного міста.

Еклектизм широко використовував готику, Ренесанс й інші стилі. Імітація архітектури минулого в сполученні з новими засобами дала яскраві зразки будов того часу. Чудовими пам'ятками цього стилю є будівлі сьогodнішніх головних корпусів *Львівського Національного університету ім. Івана Франка, НУ «Львівська політехніка».*

Особливо велично виглядає фасад центрального корпусу Львівського Національного державного університету ім. І. Франка, який прикрашений алегоричними постатями: «Галичина», «Дністер», «Вісла», «Освіта» та «Праця».

Фронтон «Львівської політехніки» увінчаний алегоричною групою - символами інженерії, будівництва та механіки.

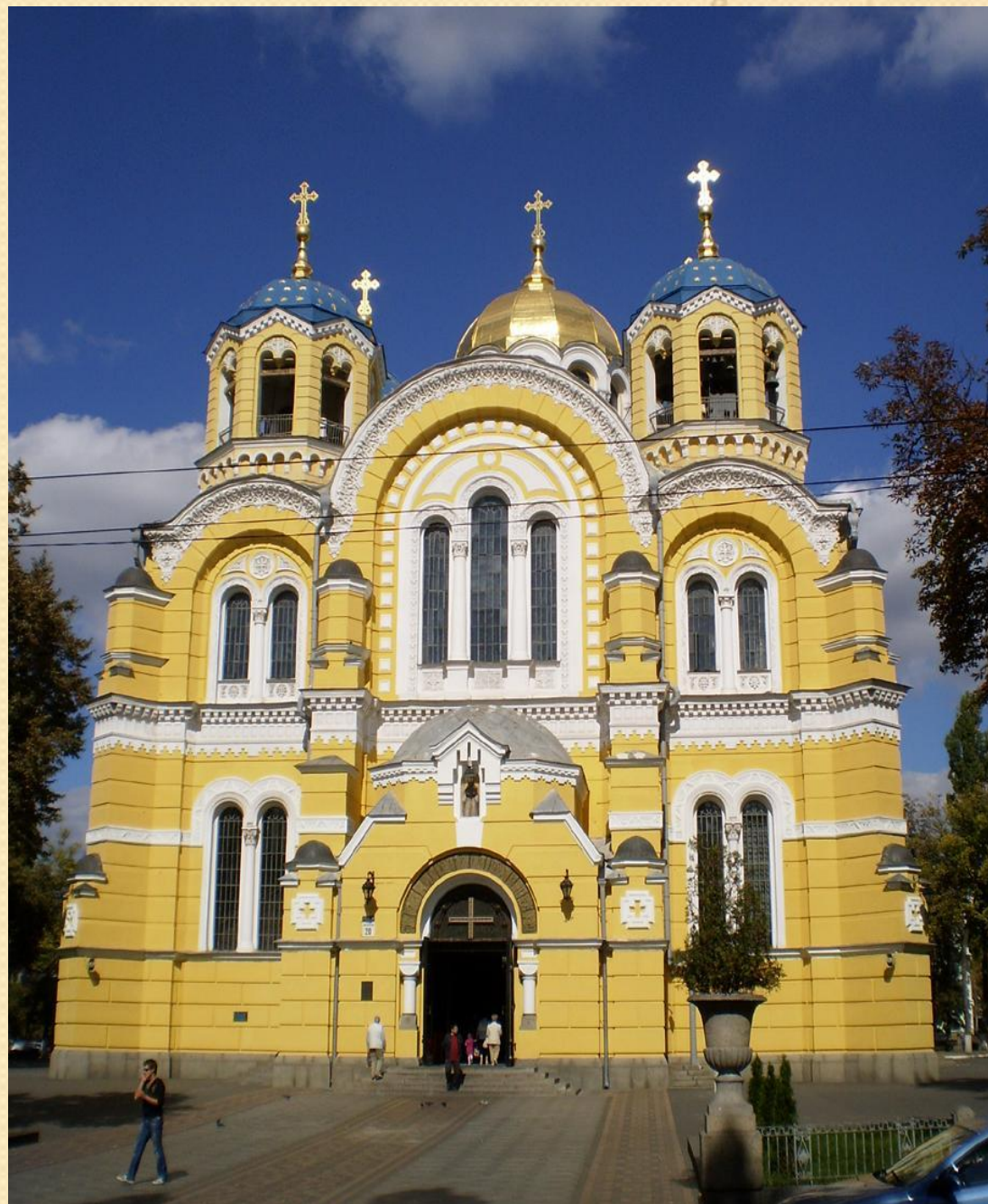
НУ «Львівська політехніка»

Львівський Національний університет ім. Івана Франка

Пошук все більшої різноманітності викликав інтерес і до візантійсько-російських традицій. Вони чітко простежуються у будові найбільшого у Києві кафедрального *Володимирського собору*, який споруджувався понад 20 років (1862—1886) за проектами І. Штрома, П. Спарро, О. Беретті. Участь у розписах собору В. Васнецова, М. Врубеля зробило собор видатним явищем у монументальному образотворчому мистецтві.

Будинок Першої гімназії в Києві (архітектор О.В.Беретті)

**Будинок резиденції митрополита Буковини в Чернівцях
(архітектор П.Главка),
нині Національний університет.**

Будинок Галицького сейму (архітектор І.Гохбергер)

Залізничний вокзал у Львові (архітектор В.Садлівський)

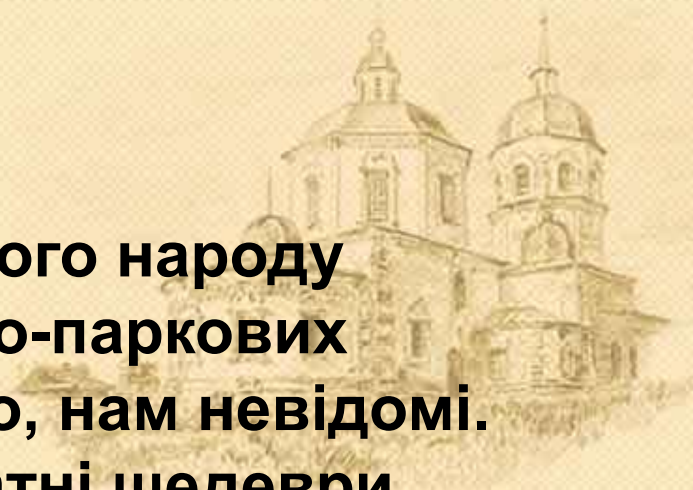

Драматичний театр у Сімферополі (архітектор О.Бекетов)

Будинок Військово-історичного музею чорноморського флоту

Майстерність і талант українського народу виявилися у створенні палацово-паркових ансамблів. Їх автори, як правило, нам невідомі. Народні майстри створили видатні шедеври архітектурного зодчества: палац Розумовського у Батурині в живописній місцевості над Сеймом, палац Галаґана в Сокирницях на Чернігівщині, до якого прилягає лісопарк площею 600 десятин, парк «Олександрія» на березі Росі в Білій Церкві, знаменита «Софіївка» в Умані, де руками кріпаків, без використання якої-небудь техніки були насипані гори, викопані ставки.

Парк “Софіївка” в Умані

Палац Розумовського у Батурині

Палац Галаґана в Сокирницях

Парк "Олександрія"

2014 p.